DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. ZATURDAG den 4den JUNY 1836. N. 23.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 2 Juny 1836.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie heeft den afstand van het burgerregt in deze kolonie, door Isaac Lopez Fonseca gedaan, aangenomen, met ontheffing deszelven van alle daaraan verbonden voorregten en pligten.

De Koloniale Secretaris ad-int.
H. KIKKERT.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 Juny 1836.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 11 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 15½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

Publieke Inschryving.

ONDER goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, zal de ondergeteekende Administrateur der Financien, aan de voordeeligste inschryvers, ten behoeve der Koloniale Kas verkoopen Elf Stellen Wissels van Duizend Gulden Nederl. Courant elk, door den Heer Gezaghebber ad-interim voormeld op het Ministerie voor de Kolonien op vier maanden zigt, aan de order van den Kolonialen Ontvanger afgegeven.

De inschryvings billetten zullen opMaandag den 6 dezer tot des voormiddags te elf ure ten kantore van den Administrateur der Financien voormeld worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 3 Juny 1836.

WAARSCHUWING.

DE waarnemer van het ambt van Prokureur des Konings, brengt ter kennisse van het publiek, dat er vervalschte Columbiaansche muntspecien, welke, zoo dezelve echt waren, de waarde zouden bezitten eener achtste gedeelte eener doebloen, in omloop zyn, *waarschuwende* elk en eenen iegelyken van by het in betaling ontvangen van soortgelyke munten op hunne hoede te zyn.

De waarnemer voormeld maakt het publiek tevens opmerkzaam op het jaargetal dier vervalschte Columbiaansche muntspecien, als zynde hetzelve 1833, terwyl het wel bekend is, dat het Gouvernement van Columbia niet later dan in 1830 de muntspecien geslagen heeft, welke een achtste gedeelte eener doebloen daarstellen.

Curaçao den 25 Mei 1836.
De waarnemer voormeld,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby allen en een iegelyk om geen krediet aan iemand hoe ook genaamd op zyn naam te geven, dan op een door hem zelven onderteekend bewys.

Em. L. FONSECA.

Den 17 Mei 1836.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschouwt hierby het publiek om geen krediet te geven, noch eenige uitbetaling te doen aan zyne huisvrouw MARIA THOMASSA DACOSTA GOMES, als zullende de door haar te makene schulden, door hem niet betaald, noch de aan haar te doene uitbetaling door hem erkend worden.

J. R. LOURENS.

Den 20 Mei 1836.

BEVALLEN

Op verleden Donderdag avond den 2den dezer, van een Dochtertje, de Echtgenoote van

J. F. NEUMAN wz.

BEVALLEN

Op verleden Woensdag den 1 dezer, van een Zoontje, de Echtgenoote van den Heer J. P. QUAST.

OVERLEDEN

Op verleden Zaturdag morgen den 28 Mei, de Heer FREDERIK MAGNUS NEUMAN, in den ouderdom van ruim 69 Jaren.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

28.	golet Casualidad, Gonsales,	Coro
	—— Grand Maria, Ernst,	Cuba
	bark Anna Ysabel, Aldama,	Aruba
30.	golet Abeona, Huybregts,	Bonaire
	—— Aruba Pakket, Jacobs,	Aruba
	—— Rayo, Felico,	Mayaguez
31.	—— Tres Hermanas, Torres,	Cuba
	JUNY.	
2.	boot Josephina, Boom,	St. Jans kaai
3.	bark Merced, Garcia,	St. Domingo

UITGEKLAARD—MEI.

28.	bark Esperanza, Helvers,
	golet Juanita, Dominguez,
30.	—— Casualidad, Gonsales,
	—— Abeona, Huybregts,
31.	bark Anna Ysabel, Aldama,
	golet Aruba Pakket, Jacobs,
	JUNY.
1.	—— Eloisa Margaritha, Cafiero,
2.	bark Margaritha, Brunow,
	golet Eensgezindheid, Van Grieken,
	—— Cleopatria, Marconje,
	—— Maine, Chasil,
3.	—— Deposit, Kendrick,

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

JUNY 1836.

L. K. Maandag den 6 te 2 u. 24 m. 'smorgens.
N. M. Dingsdag den 14 te 1 u. 1 m. 'smorgens.
E. K. Woensdag den 22 te 1 u. 17 m. 'savonds.
V. M. Dingsdag den 28 te 6 u. 21 m. 'savonds.

Wy zyn door gebrek aan nieuws genoodzaakt deze week slechts eene halve Courant uittegeven, en zullen by eene voorkomende gelegenheid trachten dit gebrek te vergoeden.

Het is den lezer bekend dat in het voorgaande jaar byna alle provintien in Spanje verzoekschriften aan de Koningin inzonden om eene verandering in de verkiezingen voor de leden der tweede kamer der Cortes te maken, daar volgens de bestaande Constitutie de ryken nog te veel voordeel hadden, en de geringere klassen van het volk als kiezers uitgesloten waren. De eerste minister benoemde daarom eene commissie om eene herziening te maken in de wet der verkiezingen. Deze commissie maakte een nieuw ontwerp van wet gelykstaande aan die der meest liberale europesche constitutie, waarby ook het regt tot het verkiezen der leden voor de tweede kamer aan de mindere klassen uit den burgerstand wordt uitgestrekt. Toen deze wet in het begin van dit jaar der Cortes werd voorgedragen, werd dezelve met eene vry groote meerderheid verworpen. Hierdoor was de minister in groote verlegenheid. Op eigen gezag en tegen den wil der Cortes durfde hy die wet niet invoeren. Het niet invoeren dier wet zou alle tooneelen van gewapenden tegenstand van het vorige jaar hernieuwd hebben. Hy maakte dus gebruik van het regt dat de Constitutie hem gaf om de tweede kamer te ontbinden en op nieuw weer te zamen te roepen. Waren de leden, die tegen de wet gestemd hadden dan onvolksgezind, dit zou uit de nieuwe verkiezingen moeten blyken. Hoewel deze verkiezingen nu op de oude wyze geschied zyn, namelyk alleen maar door de hoogere standen, zoo is er toch slechts een der leden, die tegen deze wet gestemd hebben, weder verkozen, hetgeen tot bewys verstrekt, dat ook de hoogere stand voor het doorgaan dier wet gezind is. Er blyft nu geen twyfel over of deze wet benevens andere wyzingen in de Constitutie zullen in de tweede kamer doorgaan. Dit zal een hechten steun aan den eersten minister geven en hem in staat stellen om den oorlog tegen Don Carlos met kracht doortezetten.

Eigenhandige aanteekeningen van Napoleon.

De *Memoires de Napoleon Bonaparte*, in 1834, te Parys uitgegeven, zyn, volgens de getuigenis van den uitgever, eigenhandig door Napoleon opgeteekende mededeelingen, waaraan hy, gedurende zyn verblyf op *Elba*, de laatste hand gelegd heeft.—Het manuscript zelf—zoo verzekert hy—geraakte in 1815 in handen der Bourbons; maar de gebeurtenissen van 1830 hebben het weder uit zynen duisteren schuilhoek te voorschyn doen komen. Wy laten deze getuigenis en verzekering in het midden, en willen ons hier slechts bepalen met het overnemen van eenige aanmerkingswaardige punten uit genoemd werkje, waarin Napoleon, van zich zelven sprekende, onder anderen het navolgende zegt:

"Ik ben een geboren Franschman: *Korsika* was, reeds voor myne geboorte, met Frankryk vereenigd. Maar ik vermeen ook bovendien genoeg voor deszelfs roem en geluk gedaan te hebben, om op het regt van Fransche nationaliteit aanspraak te kunnen maken. Ik heb altyd in het belang van Frankryk gehandeld; terwyl ik eindelyk het afstygen van den troon verkoos boven het sluiten van eenen schandelyken vrede. Het afstand doen van eene kroon is eene grootsche daad, wanneer dezelve niet het gevolg van moedeloosheid of zwakte, maar een offer is aan de Majesteit van land en volk.

"Wat ik gedaan heb, zou ik nog doen.—Frankryk zal my onder alle omstandigheden altyd denzelfde vinden. Trouwelooze menschen mogen my veroordeelen; vleyers mogen my hunne eigene nietigheid doen ervaren: hetgeen ik hier ter neder schryf, is eene zegevierende wederlegging dier veroordeeling en voor de nakomelingschap de maatstaf, om het ware van het valsche te kunnen onderscheiden. De dag der geregtigheid nadert; de dag, waarop boosheid, nyd en lage verradery zullen ophouden van myn ongeluk voordeel te trekken. Noch de ondank der grooten, noch die van byzondere personen zal my terug houden, onbewimpeld en met vrymoedigheid de onbekende oorzaken bloot te leggen, die de

dryfveeren myner staatkundige handelingen waren. Ben ik daardoor nu en dan in de verpligtende noodzakelykheid, my zelven te verdedigen, die verdediging zal nimmer bitter zyn. Ware zy zulks, zoo zoude ik my zelven onwaardig gedragen. De bedorvenheid der burger maatschappy is zoo groot, dat velen myne klagtens zonderling zullen vinden, en my welligt zonder schaamte, zullen vragen, of zy dan verpligt waren my boven zich zelve de voorkeur te geven? Ik heb er zoo velen gezien, die ik als mensch nimmer achting kan toedragen, en die zich toch verbeelden op myne achting aanspraak te kunnen maken.

"Dat ik fouten begaan heb, zal ik niet loochenen; maar wie is hier meer strafbaar, ik, of zy, die verzuimd hebben my daarvoor te waarschuwen, of, ter regter tyd, daarop opmerkzaam te maken? want, van het oogenblik, dat ik tot de hoogste magtsuitoefening ben opgeklommen, zag ik my van vleyers omgeven, die myne wenschen altyd zochten te voorkomen. Het was my schier onmogelyk de gelaatstrekken van hen te onderscheiden, die zich om my schaarden, daar zy gewoonlyk met neergebogen hoofden voor my stonden. Ik had slechts weinige vrienden, en er zyn er my nog minder overgebleven. Enkele bewezen my eene hartelyke, opregte toegenegenheid, enkele enthousiasten hebben zelfs dapper voor my gestreden. Maar ik toonde my die genegenheid en geestdrift ook, zoo veel ik kon, waardig: want ik wist te beminnen.

"Dat ik myne bloedverwanten lief heb, is genoegzaam gebleken en zelfs by diegenen onder hen, die zich ondankbaar jegens my getoond hebben. Evenzeer heb ik myne wapenbroeders, de deelgenooten myns roems, lief, die uit myne verheffing rykelyk voordeel hebben getrokken. Ik heb Frankryk lief, en meen het met kostbare bezittingen begiftigd te hebben: vrede, bruikbare wetten en lauweren, zoo als geene vroegere eeuwen het ooit hadden doen verwerven. Myn streven was altyd, om het aangeworvene te behouden; ik stichtte nieuwe gebouwen op oude bouwvallen, zonder echter myne bouwstoffen aan de verstrooid liggende overblyfsels dier bouwvallen te ontleenen. Het mogt my gelukken, naar de behoeften des tyds, nieuwe instellingen uit den mengelklomp van verwarring te scheppen. Ik moedigde de kunsten aan; vereerde de wetenschappen; vernieuwde de altaren; onderwierp aan de magt van mynen wil de trotsche ydele en dwaze wysbegeerte der achttiende eeuw, die de burger maatschappy bedorven, de harten verdeeld en de klemen der republiekeinschgezindheid, eene magtelooze en dolle hersenschim, wortel had doen schieten, welke gezindheid allen in het ongeluk zal storten, die dwaas genoeg zyn, in hare verwezenlyking het waarachtig geluk te zoeken.—Die gezindheid heeft het geloof aan God ondermynd; maar de strenge orde, die myn huisselyk leven kenmerkte, myn voorbeeld en myne wyze van handelen hebben Frankryks wedergeboorte doen stand grypen.—Door my is Frankryk monarchaal geworden; want ik vernietigde de anarchie, die het overweldigd had en trachtte door die vernietiging de welvaart van allen te bevorderen.

"Ik heb de inkomsten van den staat nimmer verkwist. Ik was evenzeer afkeerig van eene strafbare verspilzucht als van eene laakbare spaarzaamheid. Ik vermeerderde myne eigene bezittingen, zonder my daarom over de gedachten aan myn toekomstig lot te verontrusten. Waartoe zou ik goud behoeven? En wat myne erfgenamen betreft, myn naam maakt hen alleen ryker dan de rykste potentaten.

"Myne staatkundige loopbaan schynt geeindigd te zyn. Ik sta werkelyk reeds op het grondgebied der nakomelingschap, schoon myne levenszon nog niet is uitgebluscht. Ik hoor het oordeel der menschen; de woedendste hartstogten zyn losgebroken, maar het schynt my toe, dat geestdrift en dankbaarheid luider dan gene spreken. Tegen over elke aanklagt jegens my stel ik eene zegepraal of belangryke staatkundige daad. De waarheid blinkt altyd door, en zy is eervol op myne zyde."

Uit zyne kindschheid deelt de schryver der herinneringen ons het volgende mede:

"Ik herinner my nog van de menigvuldige sprookjes, die onze kindermeid bezigde, om my in slaap te praten, één, op zekeren nacht, dat ik wakker lei en haar geen rust liet:

"" Napoleon—zeide zy—wees rustig en stil, dan zal ik U het Koningryk *Korsika* geven, als gy groot zyt.' ' ' ' " En Frankryk? ' ' — antwoordde ik—" " Frankryk ook " "—" En de geheele wereld?"—" " Die zult gy ook hebben; maar nu moet gy stil zyn en niets meer begeeren, anders zoudt gy God moeten onttroonen." "

"Ik was met deze belofte zoo ingenomen, dat ik, toen myne oogen, eindelyk door den slaap digt vielen, in mynen droom riep: " ik zal Koning van Korsika, van Frankryk en de geheele wereld worden; dat heeft Saveria (zoo heette onze kindermeid) my beloofd; maar ik wil niets meer dan dat begeeren, anders zou ik God zelve naar de kroon steken."

Met deze opteekening staat de volgende in verband. "Ik was buitengewoon weetgierig; ik verlangde niets meer dan de oorzaken der natuurgewrochten, die ik alom waarnam, te leeren kennen. Myne vragen bragten mynen oud oom Lucien dikwyls in verwondering, die my, uit dien hoofde een toekomstig licht der kerk noemde.—"Napoleon moet, zeide hy—aartsdiaken worden, misschien wel bisschop of kardinaal."—En dan vroeg de goede man my of ik ook gezind was, om Paus te worden.—Maar myn antwoord was altyd: Neen geen Paus, maar Koning van Korsika en Frankryk."

Onder andere curieuse byzonderheden, verhaalt Napoleon in deze *Memoires* het volgende, gedurende zyn verblyf aan de militaire school te Brienne: "Eens gaf men my den Plutarchus van Amyot in handen. Ik verslond dit boek, en het bleef, myn geheele leven door, myne meest geliefkoosde lectuur. Ik putte er het zelfstreelend verlangen uit, dat ook eenmaal myne levensgeschiedenis zoo uitvoerig mogt beschreven worden; terwyl zich met dit verlangen myne eerste eerzuchtige begeerten vormden, en tegelykertyd het bewust zyn, dat, om zich zelven te kunnen vereeuwigen, de meest in het oog schitterende daden den maatschappelyken mensch van anderen behooren te onderscheiden; dat de fortuin den sterveling zelden zoekt; maar dat hy verpligt is, haar onvermoeid op te sporen: en, haar eenmaal gevonden hebbende, verdubbelde yver noodig is, om by derzelver bezit, de goedkeuring zyner medemenschen te verwerven."

"De levensgeschiedenis der grootste veldheeren van den ouden tyd boezemde my inmiddels—zoo gaat hy verder voort—den diepsten eerbied en eene onbeperkte zucht tot navolging hunner roemryke voorbeelden in. Alexander, Hanibal en Cesar waren steeds myne geliefkoosde modellen, schoon de tweede my altyd de meeste bewondering, scheen te verdienen, omdat hy zich zelven tot een zeldzaam wezen had gevormd, zich zelven hulpmiddelen ter bereiking van het voorgesteld doel wist daar te stellen, en zyn vaderland, op de roemrykste wyze, heeft gediend. Ik volgde hem steeds in hetzelfde voetspoor, in zyne zegepralen en in zynen tegenspoed, schoon nimmer vermoedende dat ik, na de bewondering van geheel Europa gewees te zyn, op eens, als door eenen bliksemslag, in den afgrond zou nederstorten, waarvoor ik my had behooren te hoeden. Maar die voorzigtigheid heb ik in den wind geslagen, omdat ik op Frankryk vertrouwde, en dat vertrouwen heeft my bedrogen. Moge dit bedrog hetzelve nimmer berouwen.

"Hanibal was alzoo myn uitgelezen voorbeeld. Alexander hield myne verbeelding door zyne avonturen gaande en aan Cesars biographie ontleende ik, wat den dapperen krygsheld en den grooten staatsman noodig is te weten."

De Aartsbisschop
TE
AUCH.

'k Wil zingen, luid zingen de edelste daad,
De schoonste, die is te bezingen.
Hoe edel en schoon toch, als 't onheil zoo woedt,
En dan zich zoo moedig een menschenvriend spoedt
Den mensch aan den dood te ontwringen!

Reeds had men te Auch, in het fransche gebied,
Ontlast zich van arbeid en zorgen.
De nacht had zyn' grysvalen sluijer gespreid.
In zoete rust alles gedoken verbeidt
Den komenden vrolyken morgen.

Om middernacht echter allengs meer begon
De hemel zich zwart te betrekken.
Een vreesselyk onweêr, van stormen verzeld,
Kwam dra de bewoners met krakend geweld
In eens uit den diepen slaap wekken.

Wat razen de winden! Hoe davert de grond
Ringsom van den rollenden donder!
Hel stralende bliksems doorkruissen de lucht,
Als willen zy jagen den nacht op de vlugt,
Als zal nu het bovenste onder.

En plotslyk verhief zich een klaaglyk geroep,
En galmde door straten en stegen.
"Brand! brand!" is de jammerkreet, die men vernam;
"Brand! brand!" en een huis stond in lichtlaaije vlam,
En krielden van menschen de wegen.

En wat ook toesnellende hulpe aanwendt,
Ten spyt, ja! der vlugge brandspuiten
En rappe spuitgasten, niets baatte; de brand
Werd feller en feller, won hand over hand,
En liet zich zoo haastig niet stuiten.

Reeds lagen twee huizen in 't rookende puin,
In gloeijende asch neergezonken.
Reeds had zelfs den koensten de vinnige gloed
Tot verder brandblusschen benomen den moed;
En immer nog vlogen de vonken.

"O Hemel! red, red ons!" aldus deed een' stem
Hoog uit een der huizen zich hooren,
De stem eener moeder: "red, red ons gezwind!
Ontferming en redding voor my en myn kind!
Help, red ons! ach! wy gaan verloren!"

Die angstkreet drong alleman diep in de ziel,
Deed ieder meêdoogend weeklagen.
Doch niemand, om in dezen uitersten nood
Te redden de vrouw en haar kind van den dood,
Durft zich in het brandend' huis wagen.

"O moeder! vertwyfel; weg, weg is de hoop!
Niets blyft U dan sagen en vreezen!
Neen, waarlyk! EEN is er, die over U waakt,
Den vrome ten engel voor lyenden maakt,
Ten redder van weduwen, weezen!"

Ziet! ook de Aartsbisschop, een eerwaardig man,
Liet zich by de brandblussching vinden.
Naauw' hoort hy het angstige roepen der vrouw:
"Help, Hemel! ach! red ons!" zoo poogt hy getrouw
Den zinkenden moed op te winden.

"Vyf kroonen en twintig," riep luide zyn stem,
"Voor hem, die het koen' stuk gaat wagen!"
"Vyf kroonen en twintig," herhaalt hy gezwind,
"Zyn hem, die is redder van moeder en kind,
"Die bange angst daar doet versagen!"

Die taal des Hoogwaarden had kracht ook en klem.
Dus velen ter redding aanrukken.
De kroonen toch maakten hen moedig en vlug,
Doch snel dreef hen weder de hitte terug;
De redding mogt hun niet gelukken.

"Nu vyftig dan!" roept hy, doch op eenen toon,
Die zegt, hoe zyn hart is gebroken.
"Ja! vyftig der gallische kroonen hy wint,
Die redder hier is van de moeder en 't kind!"
Doch was het tot dooven gesproken.

"O moeder! O moeder! wien deert niet uw lot!
Waar toch is uw redder te vinden?
Vergeefsch is uw roepen, uw angstig gebaar.
Het nadert allengs meer, het dreigend' gevaar;
Ras komt, ach! de vlam U verslinden!"

Daar stygt de Aartsbisschop een' brandladder op.
Het water druipt hem van de kleêren.
(Hy had zich gehuld in een doornat gewaad,
Om voor twee minuten het nypende kwaad
Der hitte, zoo mooglyk, te weeren.)

Stil klimt hy naar boven, verdwynt door een raam,
Rook, vonken, niets! schynt hy te duchten.
Men schouwt, men verstomt, is verpletterd daarvan.
"God en zyne Heil'gen behoeden den man!"
Zoo stygen ten hemel de zuchten.

Die stegen ten hemel ook niet onverhoord.
"Daar zyn zy! daar zyn zy te gader!"
Zoo juicht men.—Ja, moeder en kind zyn gered,
Der vlammen ontrukt, door Gods Engel gered,
Gered door den geest'lyken Vader!

Dees' sprak nu der droevige moeder ten troost,
Wier armoê de vlam kwam verteren:
"De kroonen, beloofd hem, die redden U zou,—
Ik heb ze gewonnen, ik schenk ze U, vrouw!
Ga heen in de vreeze des Heeren!"

Dus zing ik, lof zing ik der edelste daad
En schoonste, die ooit is bedreven.
Bazuint niet op Aard' den Aartsbisschop de Faam,
Gewis staat des Onovertrefbaren naam
In 't boekdeel des Hemels geschreven.

X.

Curaçao Mei 1836.

Naar het verhaal daarvan in onze Curaçaosche Courant van den 28 Nov. 1835.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prijs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.